
[2024-41-RE](#)

Causa 2024-41-RE

(Fernández De Oliveira c/ Principat d'Andorra)

Número de registre 268-2024. Recurs d'empara

Aute del 9 de setembre del 2024

BOPA núm. 101, del 18 de setembre del 2024

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 23 de juliol del 2024, per la representació processal del Sr. Fernando Carlos Fernández De Oliveira, mitjançant el qual interposa un recurs de súplica contra l'aute del Tribunal Constitucional del 12 de juliol del 2024 sobre la inadmissió a tràmit de la causa 2024-41-RE;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41.2 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment els articles 38 i 89.2;

Escoltat l'informe del magistrat ponent, Sr. Josep-D. Guàrdia Canela;

1. Antecedents processals

1.1. El 20 de desembre del 2023, el Tribunal de Corts va dictar una sentència que, entre d'altres, condemnava el Sr. Fernando Carlos Fernández De Oliveira com a responsable penalment, en concepte d'autor, d'un delicte major d'estafa qualificada causant un perjudici superior a 6.000,00 €, sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat criminal, a la pena d'1 any de presó condicional, amb un termini de suspensió de la condemna de 4 anys.

En concepte de responsabilitat civil va ser condemnat a indemnitzar al perjudicat en la quantitat reclamada de 81.741,56 €.

1.2. La representació processal del Sr. Fernando Carlos Fernández De Oliveira, així com la del perjudicat, van formular recurs d'apel·lació contra aquesta decisió, i, el 31 de maig del 2024, la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia va dictar una sentència mitjançant la qual desestimava ambdós recursos i confirmava íntegrament la resolució dictada per la primera instància.

1.3. El 19 de juny del 2024, la representació processal del Sr. Fernando Carlos Fernández De Oliveira va interposar un recurs d'empara contra les sentències del Tribunal de Corts i de la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia que s'acaben de ressenyar.

1.4. El 12 de juliol del 2024, el Tribunal Constitucional va dictar un aute mitjançant el qual inadmetia a tràmit aquest recurs per la seva falta manifesta de contingut constitucional.

2. Arguments del recurrent

- El recurrent afirma novament que les accions no estan embargades i que no hi ha cap prova documental al sumari que demostrï l'existència d'aquest embargament. Només s'ha aportat com a prova de càrrec una nota simple de caràcter informatiu que, al seu entendre, no dona fe del contingut del Registre.

- Insisteix sobre la incoherència que suposa que s'hagi condemnat al recurrent i que s'hagi absolt a l'advocat que estava també encausat, ja que el recurrent no va tenir la voluntat d'enganyar al comprador de les accions. Es va adreçar a un advocat perquè l'assessorés, i si les accions estaven realment embargades, no té sentit que s'hagi considerat que l'advocat actués per error i imprudència, i, en canvi, s'hagi considerat que ell sigui culpable d'una estafa.

- Per acabar, demana a aquest Tribunal Constitucional que admeti aquest recurs de súplica, que reformi l'acte d'inadmissió a tràmit del 12 de juliol del 2024, i que en el seu dia estimi l'empara sol·licitada.

3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

3.1. Com ha manifestat reiterades vegades i de manera uniforme aquest Tribunal Constitucional, el recurs de súplica, com tots els altres que s'interposen davant el mateix Tribunal que ha dictat la resolució recorreguda, implica l'aportació de fets nous no tinguts en compte en la resolució objecte de recurs o d'elements de dret igualment desatesos en el moment de dictar-se la primera resolució. De no ser així, no s'explicaria el canvi de criteri del Tribunal dictant ara una resolució distinta que hauria d'haver-se produït al temps de dictar la primera decisió, i suposaria la substitució del criteri del Tribunal, amb vocació d'independència i imparcialitat, pel criteri del recurrent essencialment parcial en defensa dels seus interessos. No obstant això i per evitar que es pensi que la resolució del recurs de súplica té un biaix estrictament confirmatori, procedirem a examinar l'argumentació del recurrent en el seu escrit.

3.2. També cal recordar, abans d'abordar la qüestió de fons, la doctrina jurisprudencial d'aquest Tribunal segons la qual la seva jurisdicció és estrictament constitucional. El Tribunal Constitucional no constitueix una tercera instància de la jurisdicció ordinària, ni és un tribunal de cassació amb la funció de deixar sense efecte les sentències que infringeixen la legislació ordinària, ni es pot

confondre amb un tribunal suprem. La seva missió és la d'interpretar la Constitució i, en matèria de recurs d'empara, zelar per tal que no es vulneri cap dels drets i de les llibertats de caràcter fonamental. En aquesta línia i en matèria de dret a la jurisdicció -que és el tema bàsic d'aquesta causa-, ens correspon analitzar si el recurrent ha pogut tenir accés a la jurisdicció, si ha disposat del procés degut i si la decisió que posa fi al procediment està suficientment fonamentada en Dret. Òbviament no es tracta de valorar si la resolució assoleix la pretensió del recurrent ni fins i tot si és la millor de les resolucions possibles. Només és procedent considerar si la decisió està fonamentada en Dret i no arriba a conclusions que puguin ser titllades d'irraonables, d'arbitràries, d'incoherents o d'absurdes.

3.3. El recurs de súplica es basa fonamentalment en dos arguments: a) en l'apartat segon del seu escrit, la part recurrent manifesta que al seu entendre "*bàsicament es condemna el meu defensat perquè (...) es diu que es fa una estafa al vendre unes accions que estan embargades*" mentre que el recurrent "*defensa que les accions no estan embargades*"; i, b) en l'apartat tercer s'argumenta sobre la incoherència que, segons el seu parer, suposa que s'hagi condemnat al recurrent i s'hagi absolt a l'advocat que estava també encausat. Cap dels dos arguments pot ser estimat. Quant al primer, perquè la fonamentació de la condemna no es basa exclusivament -com ja dèiem a l'aute recorregut- en la nota simple, de caràcter informatiu i que no dona fe del contingut del Registre, sinó que el Tribunal de Corts "*arriba a la conclusió de l'existència del delictes després d'examinar tot l'iter de la negociació entre les parts que es perllonga durant un període de temps notable, d'escoltar la declaració dels encausats, de valorar la documentació que consta a les actuacions i de fer mèrit dels indicis i presumpcions que es podien deduir dels medis probatoris practicats, tant els de naturalesa personal, com real*" i la Sala Penal confirma aquesta decisió pels seus propis fonaments. D'altra banda, cal remarcar que si bé tot encausat és lliure de limitar la seva defensa a la "*presumpció d'innocència*", en nombrosos casos els criteris de prudència aconsellen que intenti valdre's dels medis probatoris de descàrrega oportuns per contrarestar les "*proves de càrrega*" i, en aquest cas, no sembla que li hagués estat especialment difícil contribuir a acreditar que les accions efectivament no estaven embargades. Pel que fa referència al segon dels arguments, la sentència efectua un escrutini raonat de l'actuació de l'advocat que va intervenir en l'operació i arriba a la conclusió que cal discernir la conducta d'aquest de la del recurrent, de manera que s'absol al primer i es condemna al segon, sense que aquesta conclusió pugui ser considerada incoherent o arbitrària. Per tant, el recurs de súplica no pot ser estimat.

Per tot això que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

Decideix:

1. Desestimar el recurs de súplica formulat per la representació processal del Sr. Fernando Carlos Fernández De Oliveira, contra l'aute del Tribunal Constitucional del 12 de juliol del 2024 sobre la inadmissió a tràmit de la causa 2024-41-RE.

2. Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, a la presidenta del Tribunal de Corts, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Acordat a Andorra la Vella, el 9 de setembre del 2024.

Joan Manel Abril Campoy

President

Josep-D. Guàrdia Canela Jean-Yves Caullet

Magistrat Magistrat

